



FENT CARRERANY

MARIA DE LA SALUT



Número 204

Any XVII

AGOST, 2003



MOCIÓ DE CENSURA:
LA NOVA MAJORIA
MUNICIPAL.
GUILLEM FERRIOL,
D' UM, ELEGIT BATLE
DE MARIA.



Sumari

Editorial i sumari	2
El poble de Maria, tristament notícia per tot arreu	3
Passant l'estona a Budapest	4
L'escola d'estiu d'enguany	5
El pla de modernització dels bombers de Mallorca, en marxa....	6
Aspectes curiosos de Francesc de Borja Moll .	7
El patrimoni cultural dels nostres carrers: VI Quintana Comuna	8
La poesia de l'amo en Llorenç	11
Bullit de Notícies	12
Demografia. Telèfons d'interès	14
El temps. Horaris del tren	15
Rostres desencisats.	16
Obrir les portes al futur	16
Fent Punta. Rascant bolla	17
Comunicat del PSM-Independents de Maria sobre els darrers esdeveniments a la Casa de la Vila	18
Biblioteca Municipal. Punt d'Informació Jove	19
Anar a l'ull al bou amb l'ELA -VII- ...	20
Necessitat o deliris de grandesa?	21
15 anys no es fan cada dia	22
A Sineu, bona actuaci' p dels ciclistes de Maria ..	23
Davinia Quetglas, campiona de natació	23
Torneig de Futbol Maria 2003	24

FOTOGRAFIES:

Magí Ferriol, Jaume Marc Ferriol,
Antoni Gelabert, Joan Gelabert, Tomeu
Arbona, Margalida Mas

Amb el suport de:



GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

EDITORIAL

Aquest número que teniu a les mans ha sortit un poc més tard del que és habitual perquè en tota la nostra curta existència, no havíem viscut una situació tan especial, que ha motivat aquest retard intencionat.

Que el nostre Ajuntament hagi tengut el dubtós honor de ser el primer ajuntament de l'estat on s'hagi produït una moció de censura, no és per estar massa contents. I si a més aquesta moció s'ha produït amb el vot d'un trànsfuga, deslligat del grup pel qual es va presentar, pel fet que no li donaren suport a les seves tesis de formar una nova majoria amb el PP, encara és més censurable. I si a la legislatura passada, varen ser el PP i UM qui posaren el crit al cel, per la moció de Sineu, ara han estat ells els avaladors d'aquesta moció amb un trànsfuga del PSM.

No tot val en política. I si una cosa és rebutjable és utilitzar en benefici particular els vots que donen a una llista. Encara que la llei avaluï que les actes de regidor són de les persones elegides, aquestes representen la veu i l'opinió de tot un grup i a ell es deuen. I si hi ha discrepàncies el millor, més ètic i més democràtic, és deixar la seva acta i no utilitzar-la en contra dels seus companys de grup.

Tots els partits haurien d'aprendre la lliçó. El PP i UM no poden argumentar que han pactat amb un independent, ja que els no afiliats a les llistes són una absoluta majoria. El PSOE hauria de treure verí a les seves relacions amb els altres partits i veure perquè els costa tant arribar a acords amb els altres. El PSM hauria de vigilar més qui posa al davant de la seva llista, per evitar sorpreses d'última hora i aclarir-se ideològicament. I, sobretot, el poble s'hauria de tranquil·litzar i prendre nota del que ha passat.

Tothom n'ha sortit esquitxat i tacat. No hi ha víctimes per una banda i botxins per una altra. Tots hem estat víctimes d'una mala manera d'entendre el noble joc de la política.

Ni l'insult, ni les desqualificacions, ni la mala bava que han presidit moltes de les accions d'aquests dos darrers mesos (i de molt més enrere), no haurien de tenir cabuda en la vida municipal del nostre poble.

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzá
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Bartomeu Pastor Sureda, Cecili Buele i Ramis, Antoni Gelabert Mas, Miquel Rosselló i Quetglas, Lluc Matas, Joan Bover, Miquel Jordan i Ronsano, Llorenç Dalmau, PSM-Independents de Maria, Francesca Maria Mas, Grup d'Esplai Es Rebrot, Pere Sureda Ribas, Bartomeu Arbona.

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

Lloc Web:

www.prensaforana.com/fentcarrerany

correu electrònic:

fentcarrerany@prensaforana.com

IMPRIMEIX: Gràfiques SIBA
Santa Margalida

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

La redacció de Fent Carrerany no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen

EL POBLE DE MARIA, TRISTAMENT NOTÍCIA PER TOT ARREU

“Que parlin de mi encara que sia malament”, diuen aquells que s’esforcen per ser notícia de portada o de titulars de la premsa sensacionalista. I el nostre poble, aquest mes de juliol, ha estat notícia, a Mallorca i fora Mallorca, i no precisament per cosa bona. Això de tenir el dubtós honor de ser el primer municipi de l'estat on es fa una moció de censura, dos mesos després de les eleccions municipals, és una medalla que ens hauríem d’haver estalviat.

Aquesta vegada li ha tocat al grup del PSM - Independents de Maria el dubtós honor de tenir un trànsfuga a les seves files. Si ja era èticament reprovable que un elegit en una llista s’endugués l’acte de regidor a ca seva i deixàs el seu grup amb la meitat dels seus regidors electes, el punt final del pastís el posà el trànsfuga, tot just uns dies després d’abandonar el grup pel qual s’havia presentat i ajuntar-se amb el PP i UM per presentar una moció de censura.



La sala del plenari plena de gom a gom

A partir d’aquí el nostre poble començà a ser notícia per tot arreu. Premsa, ràdio i televisió (de Mallorca i d’arreu de l’estat) es feren ressò de la nova situació i del fet que la moció de censura es produís tot just un mes i mig després d’haver-se constituït el nou ajuntament i que anàs avalada per un trànsfuga.

Els dos partits espanyols majoritaris utilitzaren el cas per tirar-se els trastos pel cap i els mitjans de comunicació començaren a ocupar espai amb Maria com a protagonista. Des del Congrés de Diputats, amb una interpel·lació contra el transfuguisme, fins a editorials de diaris estatals com El País, el cas va posar el nom del nostre poble en boca de l’opinió pública.

Mentre el grup del PSM - Independents de Maria, repartia a les cases de Maria un comunicat explicant els fets i la seva postura, la premsa, partidista (tota, en definitiva) repartia estopa per a tothom.

I arribà el dia del show. La plaça de Maria s’omplí



Els mitjans audiovisuals no es volgueren perdre el ple de gent de fora, de peixos grossos de tots els partits. I de periodistes que volien donar fe del que passaria durant el plenari. Tot un ex-president com en Francesc Antich, (a més de la secretària general, diversos ex-consellers, ex-batles i ex-senadors) donant suport al batle del PSOE censurat, un president del Parlament (Pere Rotger) i un conseller (el de les rebaixes lingüístiques, José Maria Rodríguez) envoltant el grup del PP, una consellera del CIM amb cotxe oficial i l’ex-batle de Manacor, fent costat al nou batle d’UM, l’ex-conseller d’Agricultura del PSM donant ànims a la regidora del seu partit i el trànsfuga... tot sol.

La sala del plenari plena de gom a gom. El regidor de més edat presentant l’acte com si fos una festa (—siau benvinguts i esperem que vos ho passeu bé-, arribà a dir) i comentaris per a tots els gustos.

Després de tot el cerimonial, amb algun crit ocasional de part del públic es procedí a la votació que donà la batlia a Guillem Ferriol d’UM. Crits i alguna mamballeta. Quan el nou batle anava a dir unes paraules es produí un dels moments més desagradables de la sessió, ja que membres destacats del PSOE, cridant i fent comentaris en veu alta, no el deixaren parlar i se n’anaren de la sala. Finalment pogué dir dues paraules i prometé que la nova majoria faria feina per al bé del poble.

I a fora, entrevistes, i periodistes per amunt i per avall passant la informació als seus mitjans respectius.

Ara que tot s’ha acabat, convindria que tothom fes la seva reflexió i que s’arribàs a la conclusió que la vida política la fan i la protagonitzen persones a partir d’unes regles de joc molt concretes, on a més de cada persona un vot, l’ètica i els valors que envolten aquesta ètica, són els que haurien de marcar les actuacions del futur. Ningú no es dipositari de cap veritat absoluta, ni pot fer amb els vots dels seus veïnats allò que ell vulgui al marge de les voluntats del col·lectiu que li ha donat cobertura.

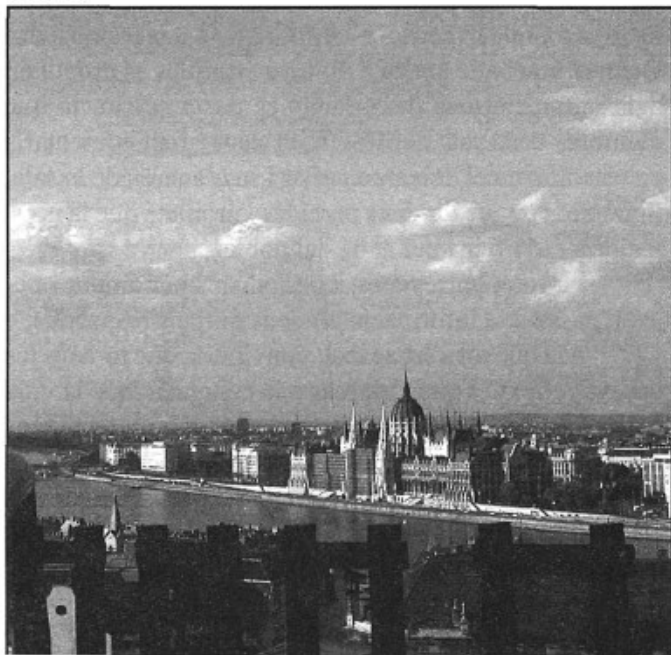
Passant l'estona a... Budapest



Podríem dir que la ciutat de Budapest és com dues mitges taronges travessades pel Danubi, que com és de suposar no és blau sino d'un color verdós o amarronat en alguns indrets, com la cançó de la Trinca. He de dir que és una ciutat "guapa" i que estic segur que a mesura que s'integri més als circuits de ciutats turístiques, farà la competència a Praga, a Viena, a París, a Londres, a Barcelona, a Lisboa i a Roma, per significar ciutats que tenen una enorme riquesa i varietat arquitectònica. Hi ha d'altres ciutats molt importants i amb molt de pes però la història no els ha deixat tantes traces.

A Budapest no la podem definir únicament com a capital d'Hongria, sinó que és una ciutat Imperial, d'aquí li ve el merescut sobrenom de "reina del Danubi". Com a tota ciutat turística el tràfic i la gent amunt i avall pot arribar a ser angoixant, però té la gran fortuna de tenir indrets plens de pau i tranquil·litat, carrers peatonals d'una gran bellesa amb amples terrasses per gaudir d'un clima que tot i essent calorós a l'estiu, el fet de ser sec i estar temperat pel riu mai arriba a ser inaguantable, tot el contrari és ben suportable i convida a prendre la fresca, que tot i essent un país de l'Europa central podríem dir que sembla mediterrani; tal vegada per això la reina Violant d'Hongria, casada amb el nostre rei Jaume I, es va trobar molt bé entre nosaltres, de clima identitari mediterrani.

Poder passejar per tota la ciutat, tant la part de Buda com la de Pest, travessant els nombrosos i arquitectònicament deliciosos ponts sobre el Danubi, és un dels plaers que encara conserven algunes de les ciutats europees de més solera.



Quan un comença a tenir apamada la ciutat se n'adona que les dues vessants tenen "destins" distints, ja sé que tota definició simplista és injusta, però podríem dir que la part de Pest és la bulliciosa, la dels racons tranquils, de les terrasses, dels "locals nocturns", majoritàriament dels restaurants, la zona comercial per excel·lència, i en certa manera és així; la seva ordenació urbanística data del segle XIX i es va fer seguint el model de París: amples bulevards i llargues avingudes, i illes de cases ben delimitades, si bé aquest disseny és l'únic en què s'assemblen.



En canvi la part de Buda és la zona tranquil·la, majestàtica, on pots passejar tranquil·lament per la vora del Danubi com si es tractàs d'un museu arquitectònic, tot i essent la ciutat viva. És la zona residencial, i a les muntanyetes del voltants les cases unifamiliars ben enjardinades, que quasi no es noten. Pots prendre una cervesa a l'ombra de nombrosos museus, del Castell més famós de la Sissi, el Budavári Palota, on mai hi ha viscut la reialesa, és, era, pel convidats il·lustres. A la mateixa zona hi ha l'església de la coronació, Mátyás-templon, d'estil neogòtic i la plaça de la Trinitat al davant.



Però un aspecte destacable d'aquesta encantadora i recomanable ciutat són els banys termals, d'aquí li ve el nom a la part de Buda. Són nombroses les termes, algunes d'estil neo-romàntic, amb uns decorats modernistes amb

rajoles i esgrafiats, que ben segur el nostre Gaudí hauria signat. Les distintes piscines, amb aigua de temperatures radicalment distintes i una bon massatge després, el deixen a un a punt per una nit de descans relaxant per tornar a emprendre al dia següent el recorregut per la ciutat.

Hi ha alguns indrets que no poden obviar-se, com les pastisseries, les gelateries i les cerveseries de la zona peatonal de Pest. I una visita al mercat central, obra amb ferro de la factoria d'Eiffel, que per la vistositat dels colors del productes ofertats i de manera especial els pebrots de tots els colors i mides, la Paprika, així com el pebre en pols de tots els colors possibles, li donen una personalitat única i diferenciada. I tampoc s'ha d'oblidar provar el patè hongarès, d'una finura i qualitat altament competitives amb el francès, que si a sobre el podem regar amb el vi Tokaj, que ha de ser ben fresc, haurem arrodonit la visita.

Hongria és un país centre-europeu amb escassa indústria, per no dir que gens, té una economia rural no competitiva i camina cap a potenciar un sector de serveis i turístic amb desenvolupament, quasi no té cap autopista, i les



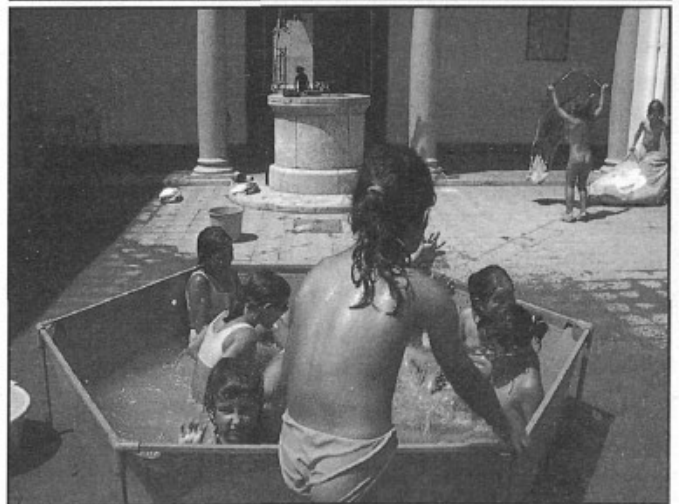
carreteres són més aviat dolentes, els sòs són baixos, i la vida cara, però estan decidits fermament a integrar-se a la Unió Europea, si més no com assegurança que mai més tornaran a patir l'opressió de la gran mentida, inhumana i asfixiant pota comunista. No els serà fàcil, però elles cruen, i jo també, que val la pena arriscar-se.

Antoni Gelabert Mas
Juny 2003.

L'ESCOLA D'ESTIU D'ENGUANY

L'escola d'estiu va començar el mes de juliol com cada any. Els monitors d'enguany han estat en Joan Andreu, na Kika, na Marga, na Bel i una llubinerera que feia les pràctiques amb nosaltres, na Bàrbara. Hi havia un total de 38 nins i nines. Durant tot el mes hem fet moltes de coses: anar a la piscina dimecres i divendres, anar a fer els tallers de la biblioteca que aquest mes n'hi ha haguts dos, un de gafes amb imants i un quadre amb pas-par-tu. La primera i segona setmana de l'escola vam dedicar-nos a la natura, vàrem pintar i sembrar cossiols, vàrem arreglar el jardí i vàrem fer murals. Després férem rondalles mallorquines, i en triàrem una per representar a la festa que vam fer el darrer dia del mes. Ens va dur una feïnada, però va sortir molt bé, era en PERE GRI.

El mes d'agost serem més poquets però esperem passar-nos-ho tan bé com el juliol.

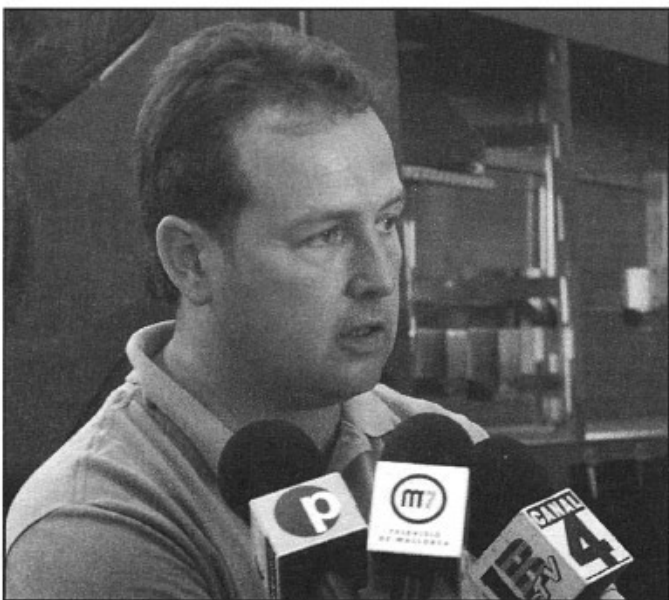


EL PLA DE MODERNITZACIÓ DELS BOMBERS DE MALLORCA, EN MARXA

Els bombers de Mallorca, en aquest mes de juliol, disposaran de quatre nous vehicles dotats dels darrers avanços tecnològics que els ajudaran a fer més fàcil la lluita contra el foc i altres sinistres.

Aquests quatre vehicles, autobombes rurals pesades és la seva denominació, estan composts d'un xassís Renault Xerax i d'una carrosseria que es munta a la carta sobre el xassís, depenent de les necessitats de cada client, a la fàbrica Protec-Fire, a la localitat sevillana d'Utrera.

Fins allà ens desplaçarem amb el director insular de Medi Ambient, Sr. Francesc Buils, per comprovar "in situ" l'estat i les característiques de la comanda del Consell de Mallorca. El grup d'empreses Iturri respon a les demandes dels seus clients sobretot en temes de seguretat en quasi tots els àmbits. Les comandes els hi arriben dels diferents ajuntaments i diputacions de l'estat espanyol, però també n'hi havia de l'estat francès i fins i tot poguérem pujar en una escala de bombers que estava a punt de partir cap a Finlàndia.



Francesc Buils, devora les autobombes a Utrera (Sevilla)

Segons paraules del Sr. Francesc Buils "els nous vehicles són tot terreny perquè s'han adaptat a les peculiaritats de la nostra illa. Han de servir per acudir i sufocar un incendi en una ciutat (Inca, Manacor, un polígon industrial) i a la vegada pugui acudir a la muntanya o al camp.

Entre les característiques més destacables de les autobombes podem citar que tenen capacitat per a xofer i dos bombers, tracció 4x4, amb motors de nova generació amb caixa de canvis automàtica per facilitar la conducció, pot suportar desnivells del 25 % per a poder penetrar per camins dolents, carrosseria amb estructura d'alumini i un dipòsit de 4.500 litres de fibra de polièster dissenyat per

poder aguantar grans torsions, bomba contra incendis de bronze industrial especialment dissenyat per a aigües dures capaç de llençar aigua a baixa pressió i a alta pressió per a incendis forestals, armaris equipats per a assistir a tot tipus d'incendis, ja siguin urbans, industrials, agrícoles o forestals, i dotat també amb un equip de descarceració per als accidents de trànsit. Estan dotats també d'un fre auxiliar el qual, mitjançant un sistema hidràulic, efectua una frenada més efectiva i segura, i allarga la vida dels frens.



Una de les autobombes, en procés de muntatge

Aquests vehicles han estat adquirits pel Consell de Mallorca amb un sistema de lloguer i manteniment durant 12 anys i tenen un cost de 1.864.728 euros.

El Pla de Modernització preveu també la compra de 3 unitats de prefectura de comandament (vehicles lleugers tot terreny per a desplaçar-se als sinistres el comandament que coordinarà les actuacions necessàries), 2 unitats de transport mixt lleuger (vehicles capaços de desplaçar 5 persones i una caixa oberta, amb un equip de descarceració per a actuar en accidents de trànsit) i un furgó d'útils diversos (vehicle tot terreny, tracció 4x4, amb un generador de corrent, dissenyat per assistir a tot tipus de sinistres, accidents de trànsit, rescat de persones, il·luminació de grans àrees, inundacions, així com recolzar incendis industrials i urbans).

Pel que fa a personal, el Pla preveu passar dels 176 bombers actuals a 223 bombers l'any 2007.

Cal recordar que els bombers que depenen del Consell de Mallorca operen a tota l'illa manco a Palma i estan repartits en 9 parcs diferents.

Magí Ferriol, Associació de Premsa Forana de Mallorca.

Aspectes curiosos de Francesc de Borja Moll

Joan Bover

Moll va escriure dos volums de memòries. Es titulen *Els primers trenta anys* (1970) i *Els altres quaranta anys* (1975). El tercer, que s'havia de titular *Els meus penúltims trenta anys*, no el va poder acabar per culpa d'una malaltia. Tanmateix, els dos que ens va deixar són una deliciosa font de records, ensenyances, anècdotes esmolades i comentaris assenyats. En aquest article, ens centrarem en alguns aspectes curiosos de la seva infantesa i adolescència, com també en la visió que tenia de la família i de l'educació dels fills.

Encara que avui ens sembli mentida, Moll no va sortir mai de Ciutadella fins que va partir cap a Mallorca, quan tenia 17 anys, per participar en la redacció del Diccionari Català-Valencià-Balear. Això de no sortir mai de Ciutadella, ho heu d'entendre en sentit literal, ja que no va anar ni tan sols a Maó i diu, a les memòries, que només recorda que son pare hi anà una sola vegada en tots aquests 17 anys. Val a dir que coses com aquesta, a principi del segle XX eren ben naturals.

La infantesa i l'adolescència d'Moll varen estar marcades per tres característiques. Era, segons que ens conta ell mateix, tímid, somiador i dibuixant. La timidesa era bona d'entendre. Moll, de petit, va estar molt veciat per sa mare, son pare i sa padrina, ja que els cinc primers fills de la família havien mort en plena infantesa. L'avantatge va ésser que, com que no es movia gaire per por que no agafàs qualque cosa, va fer una vida molt sedentària. Això, diu ell, el va preparar per a la feina intel·lectual que desenvoluparia després durant tota la seva vida. Però també hi havia un inconvenient, i és que tanta veciatura li va crear una por terrible al fracàs i una dificultat per prendre decisions ràpides.

En segon lloc, el petit Moll era somiador. Però no volem dir que somiàs despert, sinó que, en dormir, somiava molt i d'una manera molt curiosa. Resulta que quan estava dormit sobre el costat esquerre, tenia uns malsons terribles. Un dia se'n va témer i va provar de girar-se sobre l'altre costat. Ho cregueu o no, diu que des d'aquell dia, cada vegada que començava a somiar qualque cosa angoixosa, li bastava posar-se del costat dret per tornar a la tranquil·litat. Ja ens agradaria, a molts de nosaltres, poder capgirar els maldecaps de la mateixa manera!

I finalment, el jove Moll era dibuixant. Tota la vida, fins i tot de nin, es va aixecar devers les sis del matí i una de les primeres coses que feia era dibuixar. Son pare era

delineant de professió, a part de pintor, músic, escultor, artista de teatre i professor de dibuix. Malgrat això, no li va donar mai cap lliçó de dibuix. Francesc de Borja Moll en va aprendre escoltant les



lliçons que donava a altres alumnes i practicant pel seu compte. Segur que molts recordau, per exemple, les il·lustracions que va fer, ja de gran, per a les Rondalles mallorquines o per al Diccionari.

Ja de gran, és ben interessant observar com va educar els fills. Tot i que ell evita, a les seves memòries, de donar lliçons a ningú, és bastant probable que llegint-les en puguem treure més d'una conclusió vàlida. Per començar, Moll admet, sense cap complex, que la gran majoria dels seus fills, mentre eren petits i adolescents, tenien més juguera que estudiera. És a dir, que encara que tots tenien facilitat per aprendre, només n'hi va haver dos que varen ésser bons estudiants durant la primària i la secundària. La resta, diu, no es va espavilar fins a més endavant.

En una ocasió, la cosa anava tan desbaratada que va haver de prendre mesures dràstiques. Un any que era professor a l'Institut Ramon Llull de Palma, va veure que un dels seus fills, estudiant del mateix institut, havia tret unes notes molt baixes. Els col·legues de Moll, per allò que era un company seu de feina, el volien deixar passar. Ell s'hi va oposar. Amb altres paraules: va exigir que suspenguessin el seu fill. I no només això, sinó que encara va demanar que no es pogués examinar per setembre, de manera que hagués de repetir curs.

"Va ésser com qui posa oli en un llum", escriu Moll. El curs següent, el seu fill va estudiar de valent i no calgué mai més cridar-lo a l'ordre, ni durant el batxillerat, ni durant la carrera. Més envant, va haver d'adoptar el mateix sistema amb altres dos fills i cada vegada li va donar bons resultats.

Ja hem dit abans que res més lluny de l'autor que voler dir-nos com s'han de fer les coses. Però per ventura aquesta anècdota tan sorprenent ens farà reflexionar una mica sobre l'educació, sobre la disciplina i, per damunt de tot, sobre com podem lluitar contra la vessa. Per si vos pot servir de pista, Moll diu que no se'n va penedir mai i que els seus fills, ja de grans, li ho varen agrair.

Guillem Mayol "Ferrer"
 Guillem Mayol
 Margalida Bergas
 Guillem Mestre
 Catarina Nadal
 Pere Bibiloni "Mancor"
 Miquel Mestre
 Francinaina Quetglas
 Antoni Jordà
 Onofre Sureda
 Antoni Fons
 Joan Mas "Burbay"
 Antoni Bergas "Blai"



Carrer sa Quintana, números 25 i 27

Un poc més d'un segle més tard, any 1913, el total de cases era de 64, repartides en quatre carrers: sant Miquel, Carme, Victòria i Quintanes.

Enumeració de les famílies per carrers:

Carrer sant Miquel:

Margalida Mas Fons "Pep Garrit".
 Amador Buñola Fiol (Amador)
 Gabriel Ribas Mas "Ribas"
 Tomàs Balaguer Bauzà "Mestre" (era de Lleida).
 Antoni Gual Mas "Gual"
 Pere Mas Roig "Barrera"
 Bartomeu Alcover Bergas "des Gassons"
 Sebastià Carbonell Gual "Nepto".
 Joan Bergas Inglada "Forner".
 Miquel Pastor Ferriol "Beato"
 Miquel Vanrell Felani "Tranquil"
 Joan Moragues Payeras "Lau"
 Joan Bergas Roig "de son Mas"

Carrer Carme:

Pere Vanrell Castelló "cotxer"
 Miquel Gual Genovard "Puro"

Josep Vanrell Payeras
 Joan Pastor Payeras "Pastor"
 Miquel Gual Monjo "Gual"
 Miquel Ximenis Ferrer "Ferreret"
 Jaume Bergas Payeras "de son Mas"
 Gabriel Bergas Ramis
 Isabel Torrens Cladera "Corbera"



Carrer Font i Roig, número 12.

Carrer Victòria:

Antoni Femenia Gelabert "son Roig"
 Miquel Perelló Nadal "Deulosal"
 Joan Carbonell Font "Costa"
 Guillem Vanrell Jaume "Biniali"
 Magdalena Mestre Pastor "d'en Ramis"
 Gabriel Font Ramis "Moliner"
 Joan Carbonell Gual "Nepto"
 Joan Font Ramis "Moliner"
 Rafel Perelló Nadal "Xalau/Xelau".
 Nadal Ferriol Bisquerra "de son Roig"
 Francesc Mas Bergas

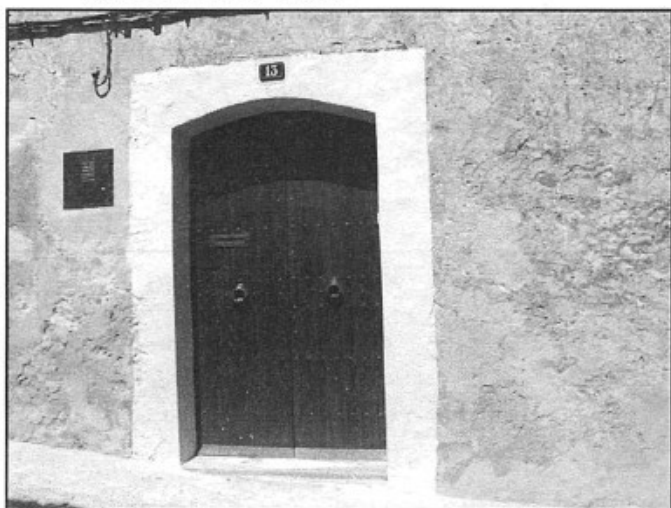


Sa Quintana, número 32

Carrer Quintanes:

Pere Joan Oliver Pastor "catinc"

Rafel Buñola Bergas "des Forn"
 Magí Fons Font "Fosser"
 Miquel Bonnin Forteza
 Llorenç Mayol Inglada "Ferrer"
 Francesca Ana Ribas Quetglas "Fideuera"
 Pere Carbonell Femenia "Pineda"
 Joan Ximenis Ferrer "Ferreret"
 Miquel Carbonell Galmés "Galmés"
 Catalina Payeras Inglada "Porxera"
 Bartomeu Buñola Payeras "Llova"
 Guillem Santandreu Font "Capeta"
 Gabriel Mas Gomis "de son Blai"
 Eulàlia Mas Mestre
 Miquel Mestre Carbonell "de sa Torre"
 Margalida Jordà Mas "Jordana"
 Bernardo Perelló Mas "Fuster"
 Cristòfol Ferriol Bisquera "de son Roig"
 Jaume Bergas Gelabert "des Racó"
 Jaume Bergas Mieras "des Racó"
 Francisco Jordà Mas "Jordà"
 Joan Galmés Carbonell "Galmés"
 Bernat Quetglas Payeras "Poll"
 Isabel Jordà Llompert "Jordà"
 Francesc Mas Estelrich "Mas"
 Joan Castelló Buñola "Conill"
 Miquel Torelló Tugores "Joanet"
 Jaume Torelló Mas "Joanet"
 Martí Fons Florit "Boiret"
 Joan Frau Fons "Moia"



Carrer Font i Roig, número 13

3. Tipologia constructiva.

Es tracta d'un conjunt en forma de triangle, on les cases han estat refetes o molt modificades durant el segle XX. Així i tot resta alguna façana i interior ben interessant on queda ben palesa l'arquitectura rural, senzilla i útil. Per exemple, al carrer de sant Miquel, podem esmentar l'edifici de ca ses monges, ja descrit un article anterior. Esperem que les reformes actuals siguin respectuoses amb l'entorn

i, sobretot que la façana, conservi l'estructura actual.

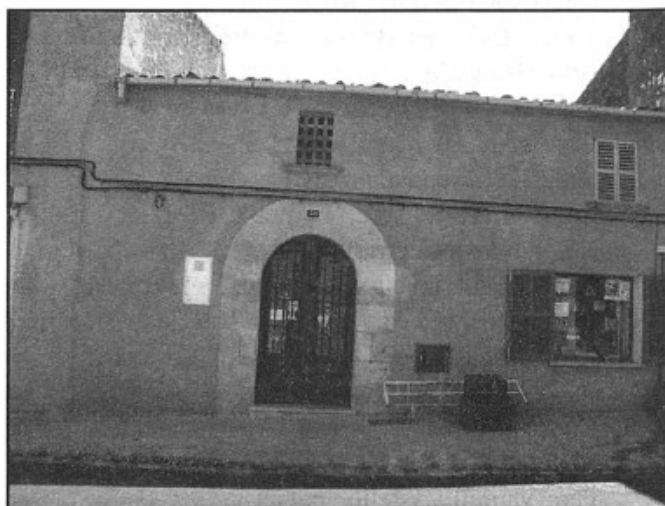
Al carrer Font i Roig encara hi romanen algunes façanes i interiors poc modificats, com l'interior de Can Xalau (Can Estelrich), número 19; la façana, amb un portal d'ansa de paner, i, l'interior de la casa d'Antònia Jordà (de Can Ramis), número 13; les cases números 12 (portal gòtic) i 14 (portal rectangular) de ca n'Antoni de s'Adrogueria.



Carrer Font i Roig, número 14

El carrer del Carme manté pocs elements originals.

Del carrer més llarg i important, la Quintana, és de ressaltar el conjunt de cal capellà Jordà (la botiga i la casa del prevere Bartomeu Jordà). Les dues façanes (n. 32 i 34), la de la botiga és del segle XVIII i la del prevere de finals del XIX, conserven l'arquitectura de l'època. La botiga comptava fins fa pocs anys amb un pujador/davallador de bèstia. La casa del prevere Bartomeu conserva un celler al soterrani. A l'altra costat resalta la casa de Jaume "Ferrer" (n. 25), on s'hi ha aconseguit una reforma conservant el màxim d'elements del segle XVIII. En aquest conjunt de tres cases es destrien, com



Carrer Sa Quintana, número 34, cal capellà Jordà

succeïa al carrer Font i Roig, tres tipus d'arcs: gòtic (rodó), d'ansa de paner i romà (rectangular). Dins del carrer també és interessant la façana de can Bonnín, que fa cantonada amb la Plaça.

La família Jordà, ja documentada al segle XIV a Maria, rebrà una forta empenta a partir del segle XVIII i XIX quan el prevere Miquel Jordà iniciarà la línia clerical que romandrà més d'un segle. El seu hereu, Bartomeu, també capellà, incrementarà el patrimoni urbà i rural. La construcció del casal al carrer Quintanes i l'adquisició del casal de Roqueta de la família Villalonga Desbrull seran heretats per la tercera i darrera generació de mossens, el prevere Francisco [sic] Jordà. Aquest veurà com, malgrat els molts d'intents entre nebots per aconseguir la continuïtat clerical, la línia de preveres restava extingida. Avui la família Jordà manté viu aquest llinatge, segurament un dels més antics existent a Maria, juntament amb el llinatge Quetgles "Poll", una volta extingides les branques Font i Roig, Gibert... Els cognoms Monjo i Femenia(s) a Maria són del segle XVII.

Del carrer Font i Roig no hem fet esment al conjunt de son Roig, al qual tenim previst dedicar un monogràfic quan analitzem les construccions aïllades habitades a inicis del segle XX.



Carrer Font i Roig, número 19

NOTA ACLARATÒRIA:

Al número anterior, Carrer del Pou, hi ha una errada amb una fotografia que no es correspon amb el peu descriptiu. El peu feia referència a la casa del Vicari des Pas (número 14 del carrer) i la fotografia corresponia a la cantonada de can Rafel des Pas.

1 ARM. Audiencia. Lligall XXII, núm. 1930. 21 de maig de 1701. "Bartomeu Tugores y Rafel Roig de la Iglesia del lloch de Maria de la Vila de Santa Margalida dihuen que prop de dita Esglesia se troba un trast de terra dit la quintana de dos quarterades, el qual es del tot infructífero per ser tot rocas, y altrament no tenirsa utilitat alguna axi los habitants de dit lloch dels quals es comú dit trast de terra [...], desitjam los mirant la major utilitat de dita esglesia, habitants de dit lloch establir la dita quintana per efecte de fabricar-se en ella casas amb alguns censals reservatius fiadors a dita esglesia en ajuda dels gastos de la matexa y no sia posible sens el consentiment dels dits habitants com a interessats per ser lo dit lloch comú. [...]".

LA POESIA DE L'AMO EN LLORENÇ

VE LA FOSCA

Despassant la troca del cardell,
només una volta cada dia,
potser tot sol, potser en companyia,
fins que un dia s'acaba el cordell.
Això és la vida d'un vell.
El cervell s'engorga i perd dins l'arbreda
quan lliure de tota veda
tracta d'aclarir, no quin sentit té la vida,
sinó quin sentit té la SEVA vida,
i es dorm pensant amb el temps que li queda.

Ve la fosca, el sol se'n va.
La sang minora els bulls
i un vellet clourà els ulls
fins l'auga de l'incert demà...
Ve el sol, la fosca se'n va.

Per la persiana oberta,
més enllà de l'auga certa,
entren els primers raigs de sol.
Al vellet, encara tot sol,
la llum ja no el desperta.

BAR RESTAURANT

"SES TARRAGONES"

Pa amb oli
i
Carn torrada



Carret. Petra - Sta. Margulida Km. 6'8000 - Tel.: 971 52 53 16

BULLIT DE NOTÍCIES

EL FESTIVAL DE DANSES FOLKLÒRIQUES TORNA A MARIA

El passat divendres dia 25 de juliol Maria tornà ser escenari de l'actuació d'un dels grups que participava al Certamen de Danses Folklòriques que cada estiu es fa a la localitat de Sóller.



Aquesta vegada l'actuació, d'una qualitat impressionant, no comptà amb una gran assistència de públic, ja que l'actualitat política marcava un altre camí i no s'havia fet gran publicitat de l'acte.

El grup que actuà a la plaça era de la llunyana Indonèsia i l'integrava un conjunt musical que tocava instruments de corda, de percussió i de veus. Un altre grup de dansaires (homes i dones) amb vestits ben cridaners executava unes danses acompanyant la música en directe. La part final de l'exhibició consistí en una sèrie de jocs que semblaven danses infantils executats de manera divertida i espectacular, ja que eren tot un exercici de coordinació.

UN COMENTARI SENSE TO NI SO

Per Maria es varen estranyar d'un comentari que sortia a la revista de sa Pobla, *Sa Plaça* i que deia que el mes passat la nostra revista no havia fet cap menció a l'elecció del batle. Suposam que no s'hi miraren gaire ja que a mes de la foto i la crònica de l'elecció també ens en fèrem ressò a l'editorial. Però ja se sap que no hi ha pitjor cec que aquell que no hi vol veure, ni pitjor sord que aquell que no vol escoltar. Que hi farem!

UN COTXE OFICIAL A LA MOCIÓ DE CENSURA

Els diferents mitjans de comunicació, premsa, ràdio i televisió, se'n feren ressò i ho mostraren a les totes. Maria va ser tristament notícia per la presència de polítics de tarannà i pelatge diferent. I entre els capos que arribaren fins a Maria a donar suport als seus n'hi va haver una que

arribà amb xofer i cotxe oficial. I no venia per cap acte oficial, ni per feina, sinó per una qüestió partidista, ben particular (fer costat a un batle del seu partit, elegit amb el vot d'un trànsfuga) això sí amb un cotxe que li pagam entre tots i amb un xofer que li pagam entre tots. N'hi ha que tenen més barra i figurera que ganes de fer feina i de profit per la col·lectivitat. I no se n'amaguen no. En fan ostentació i s'exhibeixen sense manies. La senyora Dolça Mulet, consellera d'UM del Consell de Mallorca no es pot permetre patinades com aquesta.

FUTBOL PLAÇA A LA PLAÇA DES POU

El darrer dia del mes, dijous dia 31 de juliol, a la Plaça des Pou es va celebrar, el capvespre, una jornada de futbol plaça per a infants (al·lots i al·lotes de sis a dotze anys) organitzat per la Fundació del RCD Mallorca. Aquesta iniciativa que es fa al llarg dels mesos de juliol i agost als diferents pobles de Mallorca compta amb una estructura desmuntable que es col·loca enmig de la plaça del poble i que permet que els nins i nines juguin una estona a futbol, sense cap problema. L'únic emperò que es podria posar a la iniciativa és el fort volum de la música que es posava per acompanyar els partits dels joves futbolistes.



QUÈ PASSA AMB LA CASA DE CAN GASPAR?

Afortunadament s'han posat les bases per tenir en propietat un casal de propietat municipal. Ca ses Monges serà, en el futur, el casal de cultura que el poble necessita i que podrà allotjar les diferents associacions que hi ha a Maria. Igualment podrà acollir actes diversos (xerrades, cinema, recitals, etc). Recordem això ara que sobre Can Gaspar corre el rumor que s'ha acabat el període que el propietari concedí al poble de Maria, perquè aquest en pogués gaudir i usar per a actes culturals diversos.

PERE FONTS I LA OPORTUNITAT O INOPORTUNITAT D'UN SERMÓ

L'ex-rector de Maria, Pere Fons, ha tornat del Perú.

BULLIT DE NOTÍCIES

Jubilat, aparegué per Maria un vespre del mes de juliol i anà fins i tot a un plenari municipal. Fou convidat pel Grup d'Esplai Es Rebrot (el qual es fundà per iniciativa seva) a dir la missa dels 15 anys de l'existència del grup i sembla que no deixà passar l'oportunitat de tornar deixar la marca de la casa. Al llarg del sermó va ficar cullerada a l'actualitat política del nostre poble i va fer qualche comentari que a més de dos no els deixà gens indiferents. Com deia la cançó de La Trinca, de capellans, n'hi ha de moltes menes, colors i tendències. I en Pere no deixa indiferent a ningú.

ELS CARRERS DE MARIA S'HAN CONVERTIT EN UN CIRCUIT DE CARRERES DE MOTOS

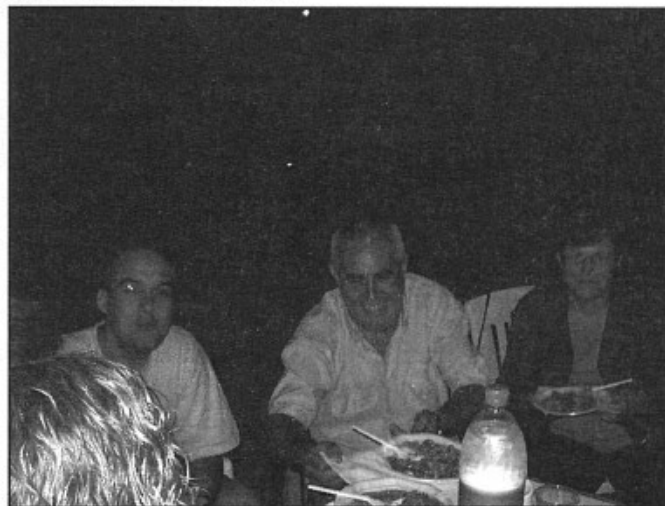
No serem nosaltres qui ens ficarem amb els pares i mares que compren motos als seus fills i que els deixen anar amunt i avall tot el dia sense casc. Però sí que hem de dir la nostra i hem de posar un crit d'alerta sobre la velocitat que aquests mateixos al·lots i al·lotes agafen per dins dels carrers del poble. No és lògic ni coherent que vagin sense casc, però encara ho és manco que posin en perill la seva vida o la de qualsevol veïnat o veïnada del poble per l'excés de velocitat que agafen. És molta la gent que es queixa de la velocitat i del renou de les motos d'aquests al·lots i que ens ha demanat que ho facem constar a la revista. I els pares i mares que els compren la moto tenen l'obligació de saber-ho i de controlar-ho i les autoritats tenen l'obligació i el deure d'evitar-ho. El dia que hi hagi una desgràcia tothom es lamentarà, però ja serà tard.

CREADA A SINEU UNA PLATAFORMA ANTIAUTOVIA MANACOR-INCA

Dimecres dia 30 de juliol va tenir lloc al local del Teleclub de Sineu una primera reunió per formar una Plataforma en contra del projecte del Govern PP-UM de construir una autovia que enllaci Manacor i Inca. Com se sap aquest projecte va sorgir com a alternativa a l'autopista o autovia que es volia fer entre Manacor i Palma i que quedà desactivada per la protesta de la gent de les poblacions per on havia de passar. Ara sembla que han vist que per aquesta altra banda els pobles afectats són més petits, cosa que farà més petites les protestes. Davant d'aquesta decisió, aberrant i sense sentit, la gent es vol mobilitzar per mostrar el seu rebuig a aquest nou atemptat al territori i a tota lògica. Un bon grapat de mariers assistiren a la reunió i es volen posar al davant de moure la gent de Maria per fer-los veure com afectaria aquest projecte el nostre terme municipal. També sabem que el grup PSM - Independents de Maria ha entrat una moció a l'Ajuntament perquè el plenari es pronunciï sobre aquest tema.

MULLA'T PER L'ESCLEROSI

Un any més va tenir lloc a la piscina del nostre poble l'acte festiu del Mulla't per l'Esclerosi, que té per objectiu donar a conèixer a la gent aquesta malaltia i al mateix temps sensibilitzar a població i polítics per obtenir més recursos per a la investigació de la seva curació. L'acte acabà el vespre amb una tremponada a la plaça des Mercat, a la qual hi varen assistir, a més de nombrosos veïns, els directius de l'Associació.



ANTONI MULET, DIRECTOR GENERAL DEL SOIB

Antoni Mulet, cap de llista del PP a l'Ajuntament de Maria ha estat nomenat Director General del SOIB, dins l'organigrama de la Conselleria de Treball del Govern Balear. Li desitjam sort i encert en el seu càrrec.

LA ROTONDA DE SINEU QUASI A PUNT

La ben necessària rotonda a l'entrada de Sineu per la carretera de Maria ja està quasi a punt. Ja s'ha procedit a omplir les voreres i just manca l'asfaltatge i la posterior senyalització. A la imatge es pot veure el perill que suposa travessar la carretera d'Inca



DEMOGRAFIA



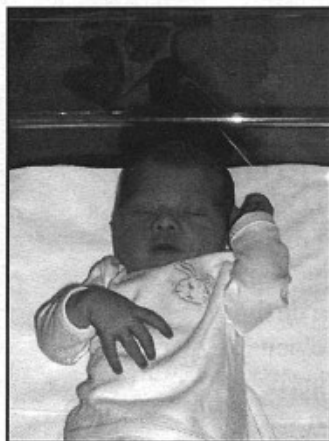
ENS HAN DEIXAT:

L'amo n'Antoni Torelló Castelló, ens deixà el passat dia 8 de juliol a l'edat de 77 anys. Vivia al carrer sa Sa Raval, número 30.

Que descansi en pau.

BENVINGUTS:

En Miquel Oliver Bergas va néixer el passat dia 15 de juliol. Els seus pares són en Miquel Oliver Planes i na Margalida Bergas Mas. El seu domicili és al carrer Antoni Monjo, 5.



Na Maria Àngels Payeras Ferriol va néixer el passat dia 20 de juliol. El seu domicili és al carrer Artà, número 7 i els seus pares són n'Antoni Payeras Coll i na Catalina Ferriol Matas.

N'Ana Paula San Martín Carrasco va néixer el passat dia 25 de juliol. És filla de Sergio Fernando San Martín Veiga i d'Abelina Jaqueline Carrasco. Viuen al carrer Costa i Llobera, número 4.

Enhorabona als seus pares i demés família.

JA L'HAN FETA:

En José Manuel Sánchez Núñez i na Maria Ferriol Oliver es casaren a l'ajuntament de Maria de la Salut, el passat dia 6 de juliol. El seu domicili és al carrer Major, número 20 de Santa Eugènia.

Que el vostre amor no acabi mai



IMMOBILIÀRIC
LLUC MATAS



*"Venga a descubrir un paraíso"
kommen sie, linden sie ihr paradís*

Plaça des Pou, 17
07519 Maria de la Salut (Mallorca)

Tel. 971 52 50 70
Fax 971 52 57 73
Mòbil 679 90 57 94

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	971525002 (FAX)	971525194
BIBLIOTECA		971525688
UNITAT SANITÀRIA (cita prèvia)		971525594
APOTECARIA		971525020
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)		971525083
ESCOLA DE BAIX		971525252
LOCAL TERCERA EDAT		971525564
PARRÒQUIA		971525033
GESA INCA: AVARIES		971880077
BOMBERS		085
HOSPITAL MANACOR Informació		971847000
	Urgències	971847060
	Cita Prèvia	971847100
AMBULATORI D'INCA		971502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA		061
SON DURETA (Centraleta)		971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)		971502850
AMBULÀNCIES		971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)		971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)		971505150

HORARIS:

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Matí: 9 a 13 hores.

Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITÀRIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dilluns, dimecres i divendres: de 16 a 19 hores.

Dimarts i dijous: de 16 a 18 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Sortides Maria: 8 i 15 hores. (15 h. Dissabtes no, Festius sí)

Sortides Palma: 13 (dissabtes, 14 h) i 19 hores. (Festius, 19,15 hores)

LÍNIA INCA-MANACOR:

Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.

Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores

LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:

(De dilluns a divendres)

Sortides Maria: 7'55, 10'30 i 14'45 hores

Sortides Manacor: 11'05, 13'35 i 18 hores

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU: Carrer Ponent, número 3.

- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 hores al855043

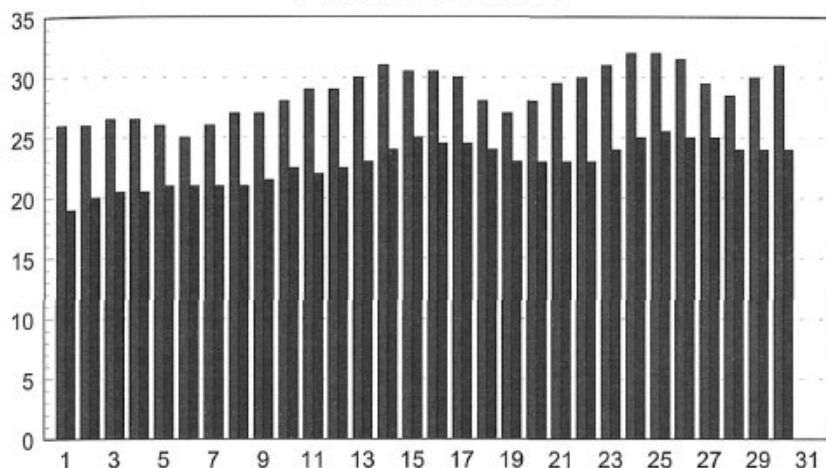
- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al520292

- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anticonceptius heu de cridar al236624

El temps

MES DE JUNY

■ MAXIMES ■ MINIMES



PLUVIOMETRIA
Dia .5 2 l.

TOTAL: 2 LITRES

Temperatura Màxima
32° C (Dies 24 i 25)
Temperatura Mínima
19° C (Dia 1)
Temperatura Mitjana
25,8° C
Mitjana Màximes
28,7° C
Mitjana Mínimes
22,9° C



"la Caixa"

OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

HORARIS DEL TREN QUE PASSA PER SINEU:

Feiners: (1 tren cada hora i 10 minuts aprox.)

Sineu-Palma: 6:44, 7:54, 9:04, 10:14, 11:24, 12:34, 13:44, 14:54, 16:04, 17:14, 18:24, 19:34, 20:44, 22:06.

Palma- Sineu: 6:25, 7:35, 8:45, 9:55, 11:05, 12:15, 13:25, 14:35, 15:45, 16:55, 18:05, 19:15, 20:25, 22
(Si voleu anar a Manacor afegiu 40 minuts a la sortida de Palma)

Dissabtes, diumenges i festius: (1 tren cada hora i 15 minuts aprox.)

Sineu-Palma: 7:01, 8:16, 9:31, 10:46, 12:01, 13:16, 14:31, 15:46, 17:01, 18:16, 19:31, 20:46, 22:01.

Palma- Sineu: 6:45, 8, 9:15, 10:30, 11:45, 13, 14:15, 15:30, 16:45, 18, 19:15, 20:30, 22.(Si voleu anar a Manacor afegiu 49 minuts a la sortida de Palma)

C/. Major, 113 - Tel./Fax 971 525 035 - Mòbils 679 091 509 - 615 660 932 - 07519 MARIA DE LA SALUT (Mallorca)



CONSTRUCCIONS DE PISCINES I ALJUBS AMB
SISTEMES DE PROJECCIÓ DE FORMIGONS GUNITATS

Piscines d'es Plà

MARIA DE LA SALUT

ROSTRES DESENCISATS

Molts s'estan demanant què li passa a la gent de les nostres illes. Arran de les darreres eleccions, i les reaccions polítiques observades, s'interroguen i es demanen si tothom s'ha tornat boig.

Volen saber on s'ha amagat el seny. Necessiten que qualcú expliqui què ha passat.



De cop sec, sense esperar-s'ho ni haver-ne besllumat la més remota possibilitat, s'han vist desproveïts del coratge i la força que desprenia la imatge inicial, encisadora, d'aquell incipient govern del Pacte de Progrés.

Tenen la sensació d'haver perdut el temps, i els ànims, per seguir endavant en una espècie de mar hostil. Creuen i afirmen que s'ha perdut una oportunitat històrica, que pus mai més no es tornarà a repetir. A mesura que passen dies, la inquietud augmenta: ¿s'està gellant algun projecte il·lusiónant? ¿s'hi han produït reaccions? ¿s'hi ha fixat alguna estratègia de futur? En definitiva ¿hi ha sang a les venes...? Es demanen.

Consideren que no es pot passar, així com així, de tenir molts projectes de futur a la deixadesa més absoluta. Ho consideren anti-natural.

Així i tot, no afluixen gens ni mica. Intenten contribuir a aixecar la moral i les ganes de continuar, treballant en la construcció d'aquest país.

Apunten també el suport a iniciatives que llancin els partits d'esquerra: articulades entorn d'assumptes d'Estat, per damunt de gelosies partidistes i del repartiment de càrrecs públics.

Considerant que governar és quelcom més que sumar vots, apunten a no deixar-ne passar ni una que comporti agressions del nou Govern al territori, la llengua, la cultura i els drets de la gent treballadora. Assenyalen un nou discurs nacionalista, integrador, de segle XXI, que contempli la realitat sociològica de Mallorca. Per aconseguir enfortir, a tothom qui viu en aquest país nostre, la consciència que també és el seu país.

Creuen que solament aconseguint que l'estimin, el respectin i se'l facin seu, es pot progressar cap a quotes més altes d'autogovern, independència, sobirania i solidaritat.

Cecili Buele i Ramis,
Militant d'Esquerra Republicana a Mallorca
Palma, 23 de juliol de 2003.

OBRIR LES PORTES AL FUTUR

Una de les accions cíviques positives, a favor d'aquesta terra nostra, és ajudar a obrir portes al futur. Molt més que lamentar errades passades o somniar truites d'un present que, tanmateix, és el que és.

Cal aportar granets d'arena a l'establiment de

mentalitats distintes, capaces d'enfrontar-se amb èxit als plantejaments i les pràctiques de caire conservador.

Enlloc de ser motor de desenvolupament i d'obertura, a l'interior de la societat mallorquina, els plantejaments i pràctiques conservadors esdevenen llosa feixuga que impedeix avançar cap a un futur distint, millor.

Pel simple fet que s'orienta a reimplantar entre nosaltres un passat valorat esplendorós, i que ja sabem a què ens dugué i a què ens pot dur en el futur.

D'una banda, al repartiment cada cop més desequilibrat de guanys i riqueses a l'abast. De l'altra, a posar en un mal racó prestacions socials que n'hi ha que consideram indefugibles.

La gent d'esquerra, l'aferrissada defensora dels procediments democràtics fins a les darreres conseqüències, les delitoses de bastir uns Països Catalans cada cop més sobirans i solidaris, ens haurem de demanar contínuament què estam disposats a fer pel nostre país, Mallorca.

Per ara, no es coneix cap altra manera millor de contribuir al canvi de mentalitats i de pràctiques que parint i donant idees, intercanviant opinions, dedicant-hi hores del temps lliure, proposant solucions viables als problemes plantejats, fent que les accions de govern s'ajustin a les aspiracions i les necessitats de la gent, romanent ben a prop d'allò que viu i pateix la ciutadania, creant escola de civisme i democràcia, enfortint una participació ciutadana més intensa...

Si, tot això, s'arriba a ser capaç de fer-ho des de la perspectiva de la gent que s'ho està passant pitjor entre nosaltres, encara molt millor.

Cecili Buele i Ramis,
Militant d'Esquerra Republicana a Mallorca
Ciutat, 2 d'agost de 2003.

VINE A PASSAR-T'HO BÉ!

14 D'AGOST. "PORTA LLAPIS"

21 D'AGOST. "COLLAGE"

TOT FET PER TU A PARTIR DE MATERIAL
RECICLABLE A PARTIR DE LES 11H. A LA
BIBLIOTECA MUNICIPAL

FENT PUNTA

Lluc MATAS

L'home, més l'actual que cap altre, està inserit en la cursa d'entendre's força no sols a si mateix sinó també els altres i el món que l'envolta. La tècnica li diu que pot arribar molt enfora i, per contrapartida, fàcil és que es



perdi en alguna premissa que a hores d'ara no ha estat com un creia que seria. Així sap que del futur hi ha molt d'imprevisible. Gairebé tot ho és per l'incert que comporta aquest demà que un voldria tenir com vol, tan cert i segur com doblers en la mà.

Inútil és viure en la creença que tot ha de sortir malament. Sempre malament no pot ser com tampoc no pot ser sempre bé. Viure la vida és viure-la en el coratge que el que fas és el millor. Sent així, d'equivocacions, n'hi haurà però seran molt menys que les derivades dels estats extrems de pessimisme o d'eufòria. La temperança, la gran amiga de les coses ben fetes, té seny, i, per això, fuig de la fosca i també del foc. Vol arrodonir-se "congratulations" sota una teulada on tengui humanament companyia de parella i vol xerrar de tot rient i si fa falta plorant de rialles. I la cosa que li fa més por és la de perdre la felicitat que ha aconseguit en la constància de creure en la vida. És perquè és tan feliç que tornar a començar de res és la mort més sincera que per ell hi ha. No la vol ni la desitja a ningú. Sap ara que els problemes i els entrebancs se superen controlant la situació. Si no és així el problema ens guanya i ens rendim davant un enemic que no és enemic. La raça del roure i el vent, aquesta és la que hi ha d'haver a la genètica de l'home que pretén assaborir la vida, perquè l'experiència fa l'home, i el temps li dona certa forma. Roure i vent, vent i roure en un compàs que d'una forma o de l'altra és felicitat. Basta sentir-la, basta creure-hi i basta saber que en el camí ja no serà mai més com en èpoques passades simplement perquè ja no sabem odiar ni fins i tot als qui s'ho mereixen. Anam sols de la neutralitat al positivisme. L'odi és sols un verí dels perdedors que cerca inculpar qui no sol tenir culpa, i, quan passa això, sol ser perquè els culpables són un mateix amb una òptica equivocada. Entendre-ho és tenir molt guanyat.

RASCANT BOLLA

Lluc MATAS

Un pot arribar a creure que el món és perfecte, i que, per això, ja no hi ha res més a entendre del que sap i

veu, perquè tot és ja dins el sac d'un sentit que sols denota un egocentrisme més malaltís que la grip. Però un no ho sap. No, no ho sap perquè s'ha educat dins la rigidesa del blanc o negre, i no ho sap, especialment, perquè les pel·lícules i el "credulisme" li han robat l'òptica particular en base a uns models que seguir-los és encomanar a plena consciència tants de desperfectes com a tots els que pot aguantar una ment més dúctil que la plata.

Era això per evasió? Potser sí, de fet ell no havia triat introduir la TV a ca seva ni anar al cinema quan li semblava que la mínima situació li guanyava. Ara el seu món estava ple de panades mentals de ciris i de bicicletes sense rodes. I la putada era que ell no tenia la culpa. La culpa era a la imposició a la qual ell s'acostumava. Però anant malament es pensava anar bé. Més bé que ningú i ell pensava que l'únic problema que tenia era el de l'ejaculació precoç. Més n'hi havia, però ell no els veia, perquè l'estructura del món era tancada i manejada tan sols pels qui realment eren feliços. Els altres, uns desgraciats que sols plorant aconseguirien un sou i una feina indigna. Ell s'inclouïa en aquest darrer grup: tot el seu món era un desordre d'imitacions o parenostres cap al darrer sant de la missa. Desfigurar-se havia consistit en deixar-se dur per uns corrents on sols tenia dos papers a jugar: el de botxí que s'engrandeix de les desgràcies alienes o al de víctima que s'emmasoqueix més que el punyir-se dins els ulls. Certament, l'escola havia estat dolenta, calia repastarse. I com que tot arriba, així arribar el correctiu: s'aixecà un dematí pensant que era ni més ni pus que l'esperit sant i que fecundava totes les dones imaginava amb una paraula màgica. Quan ho contà al metge del psiquiàtric, aquest decretà el seu ingrés al centre dient-li que tenia la imaginació malalta, que és el mateix que dir "estar loco". Una cosa té al seu favor: ara vol la cordura, vol el seny, vol ser feliç d'una manera molt distinta. El poc seny que li queda és per tocar amb els peus a terra. Tocar amb els peus a terra sense deixar que no tan fàcilment li guanyin les circumstàncies. Comença a tenir clara que la imaginació és seva i que no fàcilment la hi manipularan. Ara vol ser ell. Hi serà a temps? Sempre hi ha temps si hi ha predisposició. A més els temps, a diferència de les modes, no reulen. Van endavant i posen al dia tothom que s'hi vol posar. La voluntat és poder, i això ho és més que mai quan l'home actual s'ha d'adaptar i evolucionar per persistir existint sent ell. La manipulació i el creure-ho tot són bases dolentes que castren l'home, fent-lo fill d'uns fantasmes i d'unes pors injustificades que el devoren fins al moll del l'os. I tot comença per dir BASTA! Basta de creure en allò que vull veure i no hi és!

COMUNICAT DEL PSM - INDEPENDENTS DE MARIA SOBRE ELS DARRERS ESDEVENIMENTS A LA CASA DE LA VILA

1.-UNA OPOSICIÓ RAONABLE I RAONADA

Quan el passat dia 25 de maig els resultats de les urnes deixaren el nostre grup amb 20 vots més que a les passades eleccions i amb els mateixos 2 regidors, el PP perdent vots, però mantenint els seus 3 regidors, el PSOE també perdent vots, però perdent un regidor, passant de 4 a 3 i UM recollint els vots d'aquests dos partits i passant a tenir 1 regidor, la gent de la nostra candidatura analitzà la situació creada per tal de prendre una decisió coherent. Tots estàvem contents amb els quatre anys de batlia i la feina feta. El suport del PP no havia impedit que duguéssim endavant una política municipalista activa, coherent i d'esquerres: creació d'infraestructures bàsiques (arreglar places, compra de Cases Monges com a centre cultural, nou pou a Montblanc per assegurar l'aigua a Maria, etc.), establir convenis que donassin al poble terrenys per construir habitatges per a joves i a bon preu, fer una escola nova, i dedicar els dos centres que se buidassin a serveis socials diversos, ajudar la cultura i potenciar les festes del poble, arreglar l'enllumenat, etc. I tots teníem ganes i il·lusió de sortir endavant amb els projectes començats i iniciar-ne de nous.

Però després de diverses reunions amb discussions intenses i de vegades tenses, per les múltiples opcions a prendre, s'optà per la coherència i no formar part de cap majoria de govern i renunciar als dos anys de batlia que des d'una banda i altra ens oferien. A pesar que sempre es diu que la política municipal funciona al marge de la política autonòmica i estatal, l'actitud del PP (amb uns trets de cada vegada més dretans i acostant-se al model de la dreta espanyola clàssica: centralista, bel·licosa, prepotent), així com l'actitud de guerra bruta i continuada amb què l'agrupació de Maria del PSOE ens havia "obsequiat" al llarg de tota la legislatura, feren que descartàssim una entesa a banda i banda que no es presentava gens tranquil·la i decidirem passar a l'oposició i facilitar la feina del govern que es formàs, tant si era en minoria, PSOE, com una nova majoria PP-PSOE (encara que semblava estrany, també hi va haver ofertes en aquest sentit). Volíem fer feina d'oposició a partir del programa que havíem elaborat i presentat al poble de Maria, i així poder donar suport a aquelles propostes que hi coincidissin i mostrar la nostra disconformitat amb tot allò que no consideràssim bo per al poble. I com tots ja sabeu cada grup presentà el seu cap de llista com a batle i en no haver-hi majoria quedà elegit el cap de la llista més votada. Cap problema, tendríem un govern en minoria, com passa a altres llocs i s'haurien de fer acords puntuals i consensuar les coses al màxim. No era la situació ideal, però a nosaltres ens permetia ressituar-nos i actuar en positiu.

2.- UN I UN NO SÓN DOS

Però vet aquí com per tot sempre hi ha bony o bua. I actituds

incomprensibles, egoistes, falses i plenes de paranoies i filies i fòbies males de justificar. I tot just un mes després, pocs dies abans del primer plenari, en una reunió del grup, el nostre cap de llista diu que se'n va. Però, no que se'n va ca seva, sinó que se'n va del grup perquè no accepta la nova situació creada i a més diu que se'n duu l'acta de regidor. Argumenta que ell no vol estar a l'oposició i que en no haver-nos pogut convèncer de formar part d'una majoria amb el PP, parteix. Li argumentam que l'acta de regidor és dóna a les candidatures segons el nombre de vots aconseguits i que per molt independent i no afiliat que sigui (com és el cas del 90% de les llistes municipals que es presenten per tot arreu) ell formava part d'una llista que es presentava en bloc i que tota la gent que hi figurava hi havia col·laborat en feina i doblers de la seva butxaca per aconseguir el major nombre de vots per a la candidatura, no per a persones en particular. No en vol saber res i amb actitud desafiant se'n va pegant una coça i acusant els presents d'innocents, de no saber res, d'il·lusos, de no voler fer feina, etc. Ningú no el segueix. Ningú no li dóna suport. És una alçada de cul incomprensible, injustificada.

Veure com després de la feina feta, després d'haver dedicat hores i més hores al servei del poble, després d'haver-nos gratat la butxaca per aconseguir fer arribar la nostra veu a l'Ajuntament, veure com un regidor se'n desmarcava i se n'anava amb l'acta que havíem guanyat entre tots, va deixar la gent amb un malestar mal de definir.

3.-UNA MOCIÓ DE CENSURA SENSE SENTIT

Però encara quedava el més espectacular, el més esperpèntic. Gairebé una setmana més tard de l'escampada del nostre ex-cap de llista (independent, això sí) entra a l'ajuntament una moció de censura signada pel PP, UM i el nostre trànsfuga particular (independent, això sí). A pesar de no coincidir amb les formes i la manera de fer del PSOE, la gent de la nostra candidatura té molt clar que la moció de censura és una mesura extraordinària que es fa quan es demostra que no hi ha bona gestió o que ha passat algun fet extraordinari que faci necessari canviar el govern d'un ajuntament. Però es que a Maria no ha passat res de tot això. Hi ha, com a tants altres llocs, un govern en minoria que encara no ha tengut temps de fer cap classe de gestió i que només s'havia plantejat poder pagar les factures del funcionament normal d'un Ajuntament. I n'hi això pot fer perquè el PP, UM i el trànsfuga (independent, això sí) li ho impedeixen. I per justificar la moció de censura diuen que l'Ajuntament està bloquejat. Com no hi ha d'estar si són ells que els bloquegen? No es pot justificar allò que és injustificable. I lamentam que el PP i UM hagin entrat a pactar amb un trànsfuga (independent, això sí). Sembla que no només és a Sineu que veuen el gep dels altres i no veuen el seu.

4. I QUÈ DIU EL TRÀNSFUGA (INDEPENDENT, AIXÒ SÍ)

El pobre desbarra i de valent, quan argumenta una vegada i una altra la seva condició d'independent i coherència

programàtica. Tothom sap que la seva paranoia anti-PSOE li faria fer mil i una coses rares abans de veure un batle d'aquest partit inaugurant el Centre de Cultura de Ca ses Monges, per exemple o els possibles habitatges de protecció oficial. "Antes roja que rota", deien i diuen els espanyolistes de dretes. Idò de manera semblant, abans del PP o UM, que no del PSOE, diu ell tot content i ufanós.

Argumenta als mitjans de comunicació que en el nostre grup hi ha problemes interns. L'únic que teníem era ell i afortunadament ja no el tenim. Qui és capaç d'atribuir-se la veritat, la raó, la bona gestió, la competència, etc. i denigrar i fer no res els altres que en discrepen, és senzillament un

prepotent perillós.

No saps el mal que ens has fet Jaume, que t'has fet a tu mateix. Des de la nostra agrupació seguim creient en la bona fe i la paraula de la gent que en forma part (tots manco tu) amb els seus encerts i errors. I seguirem parlant i debatent les coses i mirarem de no perdre les formes ni el sentit, encara que no sempre estiguem d'acord els uns amb els altres, i seguirem treballant pel poble aportant les nostre idees i la nostra manera de pensar, però pregam perquè els déus ens alliberin, en el futur, d'il·luminats com tu a les nostres llistes.

Maria de la Salut, 24 de juliol de 2003

BIBLIOTECA MUNICIPAL

Fugir o morir al Zaire.

La vivència d'una refugiada ruandesa.

Marie-Beatrice Umutesi.

"...Eren centenars d'homes, dones i nens.

Caminaven molt ràpid en un silenci total. Fins i tot els nens de quatre anys que corrien davant dels pares o als quals arrossegaven no deien ni una paraula...La por va tornar a entrar als nostres cors".

Globalització i desenvolupament. Reflexions entorn de la cooperació internacional.

Universitat de les Illes Balears.

"... Pensar en la globalització és un exercici complex que comporta múltiples facetes, és a dir, el comerç, els fluxos de capitals, els mercats laborals i les condicions de producció, les institucions internacionals, etc. Tots aquests àmbits influeixen sobre el desenvolupament dels pobles, però confondre desenvolupament i globalització és senzillament incorrecte".

Breviari contra els servils.

Miquel López Crespi.

"La manipulació de les notícies, cada vegada més accentuada enmig de la indiferència general. Una al·lota violada per una brigada de l'exèrcit. Segons l'agència informativa fou ella qui provocà el militar amb els seus vestits suggeridors. El jove assassinat d'un tret a l'esquena per la Guàrdia Civil caminava d'una manera estranya. Com abans: tots continuam semblant sospitosos".

Els drets i deures dels infants. Mercè Arànega.

"Si tots tinguéssim el mateix color de pell, el món seria més avorrit".

PUNT D'INFORMACIÓ JOVE

Guia sobre democràcia alimentària.

Magdalena Ribas.

"Manjares de plàstic, sueños de plàstic. Es de plàstic el paraíso que la televisión promete a todos y a pocos otorga. En esta cibilización, donde las cosas importan cada vez más y las personas cada vez menos, los fines han sido secuestrados por los medios: las cosas te compran, el automóvil te maneja, la computadora te programa, la TV te ve."

EDUARDO GALEANO

PATAS ARRIBA

Guia de Serveis d'Atenció al consumidor a les Illes Balears.

Direcció General de Consum

(Serveis d'atenció al consumidor, arbitratge, associacions de consumidors, fòrums de participació, publicacions)

Guia d'orientació professional per a universitaris.

Conselleria de Treball i Formació.

(Com es pot demanar aquest servei?, elabora un pla per demanar feina, treballar per compte d'altri, convenis de cooperació educativa, tipus principals de cartes de presentació, empreses de selecció de personal etc.).

Guia d'adaptació a la Llei Reguladora del Dret d'Associació.

Conselleria de Benestar Social.

(El reconeixemnet dels drets i deures, els estatuts, els socis, la retribució dels òrgans de govern, les obligacions de les associacions, la proposta de renovació, LLEI ORGÀNICA 1/2002, del 22 de març, reguladora del dret d'Associació.(Boe 73, de 26-3-2002).

Per un bon ús d'internet i dels videojocs.

Oficina de Defensa dels Drets dels Menor ODDM..
oddm.caib.es...

L'encarregada de la Biblioteca
Francesca Maria Mas

ANAR L'ULL AL BOU AMB L'ELA *VII*

Dedicatòria:

Amb tot el respecte i admiració li dedic el present article a la senyora Tònia Gomila i Sansaloni, dona a qui mai li faltà l'ànim per aconhortar el seu estimat marit el Sr. Biel Martí en front de l'impictós avenir.

AMB NOMS I LLINATGES CONTRA L'ELA: GABRIEL MARTÍ I BARBER (1950-1995)

El menorquí i galanxó poble de Ferreries, situat a l'interior de l'illa, al nord-oest de Maó i a 16 quilòmetres de Ciutadella, va esser, el 26 de febrer de 1950, bressol d'un gran home, una persona de bé, que nomia Gabriel -Biel-Martí i Barber.

Ell fou el tercer membre cofundador de la nostra estimada Adela-Balears.

Poc es podien imaginar els seus pares que aquell nin nascut sota el signe de Peixos, esdevingués tot un pròcer menorquí.

Ferrerienc amb pregon afecte al seu lloc de naixença va contreure matrimoni amb Tònia Gomila i Sansaloni, garrida perruquera del mateix Ferreries, que sempre va estar al seu costat.

Fruit d'aqueix amor van néixer dos nins en quatre anys d'interval.

El bo del Sr. Biel era electricista, però la volença i les ganes de treballar que sentia pel seu poble va fer que es presentàs a les eleccions municipals de l'any 1987 i, la gent sempre s'adona quan una persona és honesta i el van elegir com a batle de Ferreries i a fe que no es van equivocar.

Idò el Sr. Biel Martí va esser un dels millors batles que ha tingut la vila menorquina, lluitador, treballador, benmereixent, sense por a res, va portar l'Ajuntament amb dretura i humanitat, atenent tots els que requerien la seva persona.

Però un dia de l'any 1992 va rebre una inesperada i desplaent visita, sense ell saber-ho l'ombrívola ELA s'havia començat a fer-se present al seu cos.

La mà esquerra va ser la primera en patir les repercussions de tan paorosa malaltia.



Sr. BIEL MARTÍ BARBER

Com és normal davant d'aquests angoixosos símptomes, les consultes dels metges van ser el primer destí. Però a diferència d'altres casos el Sr. Biel prompte va trobar una doctora que li va dir el que dissortadament li succeïa.

S'inicià llavors per el Sr. Biel Martí i la seva família un temps de patiment intens i, sobretot, buit d'esperança en una recuperació si més no tot el contrari, cada dia que passava, el pobre Sr. Biel l'ELA li era més evident.

Com és ben natural, al principi li va costar assumir la malaltia - i a qui no li costaria- però prest el seu esperit lluitador s'hi va imposar i decidí continuar amb el que feia abans de ser-li diagnosticada l'ELA, malgrat coixejar, d'emprar crosses i, després anar en cadira de rodes.

El Sr. Biel deia molt encertadament: "T'assegur que arribes a descobrir el que és vertaderament important, valors el que abans no valoraves"

Aqueix tarannà seu li va fer ser molt apreciat i admirat en tota l'illa. Un bon periodista que li va escriure un article, titulat "Un oasi que nom Gabriel". Una altra bona persona, la Sra. Margalida Caules, li va dedicar el següent càntic tan preciós:

*"No ha plogut, el temps no és humit,
i el camp està moll,
bufa la tramuntana i la terra és humida,
són les llàgrimes d'un poble per un batle estimat.
Nomia Gabriel Martí, home molt benvolgut,
bon fill, bon pare i marit
amic dels seus amics, polític honrat,
simpàtic, lluitador.
Tants mèrits l'honraven que
se'l tenia que premiar.
Ha pujat a la casa del pare
per millor poder contemplar
el seu poble de Ferreries.
... No viures en l'ombra, la mà
amorosa de Déu t'il·luminarà.
... Descansa en pau, que el teu
poble que avui et plora,
mai deixarà d'estimar-te."*

Però la lluita del Sr. Biel no va ser tan sols per ajudar-se a si mateix, sinó que el seu esforç també el va destinar a altres malalts i bona prova d'això ho tenim en el fet que quan a final de l'any 1993, va sortir publicada en el centenari diari "Última Hora" la fotografia del Sr. Alonso Gil i de Caty Salom, anunciant les seves intencions de crear una associació per tots els elàtics balearics, no ho va dubtar un moment i es posà en contacte amb ells per poder col·laborar en el que fos menester.

I a fe que la seva tasca va ser molt important, idò a més d'esser el tresorer de l'associació, el Sr. Biel va faci-

litar el reconeixement oficial d'Adela-Balears, i tots tres mosqueters van visitar el president del Govern Balear, confirmen així la nostra associació que va néixer a finals d'abril de 1994.

Desafortunadament el bon tresorer i millor persona que era el Sr. Biel Martí no va poder gaudir gaire de la seva tasca a Adela-Balears, doncs el 16 de gener de 1995 va anar al pare.

Resulta impossible repetir tots els elogis que la premsa balear li va dedicar a l'il·lustre malalt quan arribà la seva mort.

Tot el poble de Ferreries el va plorar.

Temps després, per honra i perpetuar la seva memòria, la ferrerienca vila li dedicà uns institut, al que van batiar com "Institut Biel Martí".

Excel·lent iniciativa aquesta, idò així les futures generacions de nins i nines sempre sabran que el seu institut porta el nom d'una persona generosa i lluitadora que va saber ser un bon batle i un millor combatent contra l'ELA, un home del qual cal prendre exemple en els moments més durs de la vida.

I malgrat que aquesta malaurada malaltia ens el va arrabassar de cos, el seu esperit sempre ens acompanyarà per donar-nos força a tots els que d'una o altra forma estam en Adela-Balears per seguir lluitant en pro dels Elàtics.

Moltes gràcies per tot Sr. Biel Martí i Barber, que Déu mon Paret el tengui a la glòria!

Miquel Jordán i Ronsano

NECESSITAT O DELIRIS DE GRANDESA?

A l'Editorial del passat mes de juliol, vaig llegir una vegada més, la possibilitat de construir una nova unitat escolar al poble de Maria de la Salut. Tal vegada perquè no ho visc de prop, no hi veig la necessitat de tal construcció, més quan des de fa uns anys s'han quedat sense alumnat d'Educació Secundària.

Tal vegada seria interessant fer un regrupament de tot l'alumnat en el mateix redol, fent les oportunes obres de reforma, a l'escola de d'alt. Així, tots junts semblaria una altra cosa.

Ja sé, que si es deixa l'escola de baix, hi cap la possibilitat que la família del mecenes Dr. Monjo, reclami la seva titularitat. Això a jo no em preocuparia massa. Allà, cada qual amb la seva consciència.

El problema que veig, de construir un nou centre, és el fet, que a més de la possible pèrdua de l'escola de baix, què fariem amb l'escola de d'alt? A què es dedicaria un espai tan gran? Li estic donant voltes, i no hi veig cap necessitat de canvi.

Sempre he pensat, que val més conservar les coses que tenim i millorar-les, que no engrescar-se en projectes faraònics, que després resulten molt costosos o impossible de mantenir.

Però això, no és més que una altra prova, com aquella de fa uns anys que es pretenia urbanitzar Montblanc; i ho dic, sense voler entrar en gresques ni tenir ganes de cercar cinc potes a un moix. Sempre vaig pensar que no era més que una fanfarronada, però, cadascú és lliure de poder opinar, creure i defensar les seves idees.

I si no ens basta de possibles especulacions, ara també en surten dues altres més. La necessitat de construir, urbanitzar, o no sé com dir-li, un polígon de serveis, darrera el camp de futbol, encara no està massa clar, o per ventura ja n'hi ha que sí que li tenen. L'altra, la quasi segura construcció d'un polígon industrial, devora ses Tarragones, just devora la carretera que va de Santa

Margalida cap a Petra.

Del primer, no sé quins serveis ha de menester un poble que la seva població es va envellint cada cop més. Tal vegada, un centre per a adults, seria més necessari.

Del segon, tampoc sé que dir-ne. M'agradaria que qualcú m'explicàs amb detall, quina necessitat té un poble que no crea ocupació, ni tampoc creix en població, construir un polígon industrial. El camp, cada dia més se'n va a fer punyetes. La construcció, (en majúscules), qualche dia farà un tro. Això fa estona que es veu venir. El sector ramader, tampoc crea perspectives de futur, més aviat al contrari. I quin altre sector de producció ens queda al poble? Jo no en conec d'altre. En no ser que vengui aquí capital estranger, la qual cosa veig molt difícil, per no dir impossible, veient com es troba l'economia mundial al dia d'avui. Tal vegada una fàbrica d'armes o una central nuclear, qui sap! De més grosses n'hem vistes, però que jo personalment no desitj.

Per totes aquestes raons, no entenc aquesta febre constructora que segons els diaris i la rumorologia s'estén pel poble. Això té una part de la gent preocupada, i una altra molt indignada. I no manquen motius, perquè avui mateix (23-07-03), llegesc la desfeta del grup PSM - Independents de Maria, on el seu cap de llista (en Jaume Mestre), pensa tirar pel seu compte, sense la resta de companys (tampoc sé si n'hi ha qui el segueixen), amb la quasi segura possibilitat de formar un pacte amb el PP, i així crear una moció de censura, tirar al carrer el batle socialista, i continuar a la picota. Tot això segurament perquè s'estimen molt el poble.

No avancem esdeveniments, i serà el temps qui dirà la darrera paraula. Però de veritat que mai he entès res de tot això. Per aquest motiu me deman si tot això és necessari, o són deliris de grandesa?

Pere Sureda Ribas

15 ANYS NO ES FAN CADA DIA

El grup d'esplai Es Rebrot el cap de setmana del 25, 26 i 27 de juliol va celebrar el seu 15è aniversari. Es va decidir celebrar aquests dies perquè el primer que es va fer va ser una acampada al quarter de l'ermita de Betlem l'any 1988.

Durant tot el cap de setmana es van fer molts d'actes. Així es va inaugurar una exposició de fotografies on quedaven reflectits tots aquests anys. Va passar molta de gent i la veritat és que en 15 anys tots hem canviat



molt.

El dissabte va començar amb un passacarrers a càrrec dels NEO RURAL. Grans i petits van disfrutar de l'actuació. I vos podeu pensar que costa creure als més petits com és que hi ha gent amb les cames tan llargues o van amb bicicleta d'una roda i fora manillar.

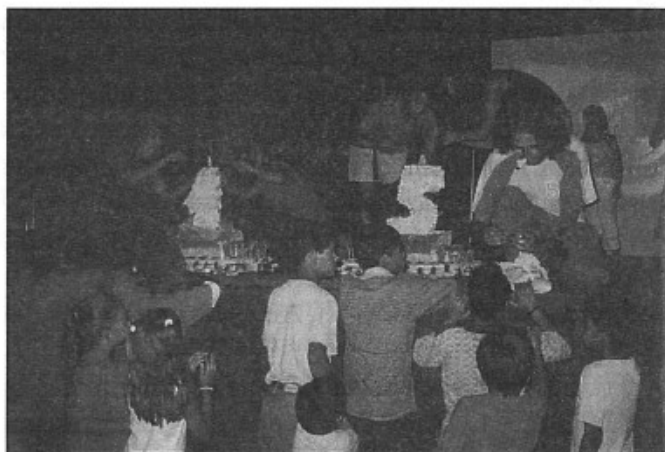
Després es va seguir amb un taller per decorar la plaça, amb cartolines i globus. Va quedar ben vistosa.

Al vespre hi va haver trempó per tothom. Durant el sopar es va llegir un manifest, recordant diferents anècdotes i donant les gràcies a tota la gent que ha fet possible que l'esplai de Maria encara duri. Els actuals monitors van



regalar dues tortades de llepolies amb forma de 15 i no vegeu que bones que van ser. També van regalar a tots els antics monitors un petit detall, (una tenda de campanya feta de fang). Per acabar el vespre hi va haver música i un karaoke.

El diumenge dematí el Cop de Gas va muntar un trial-sin per a tots els nins. A l'horabaixa hi va haver una gimcana i no vegeu com varen disfrutar d'embrutar-se i fer allò que a casa no poden fer. Quin gust!



Més tard hi ha haver una missa al pati de Can Gaspar, dita per en Pere Fons. Després de missa, xeremiers. Seguidament un conte contat pel "PROFESSOR



SORPRESES"

I ja per tancar el cap de setmana i acabar la festa, música i ball de bot a la plaça.

Els monitors volem donar les gràcies a tota la gent que voluntàriament ens ha ajudat que tot el cap de setmana

A Sineu, bona actuació dels ciclistes de Maria

Miquel Salom i Jaume Vallès, els més destacats

A sa Voltadora de Sineu, des del passat dia 4 de Juliol, es desenvolupa la quarta edició del trofeu Vila de Sineu de ciclisme en pista amb curses per a totes les categories del ciclisme insular. Les reunions competitives són sempre els vespres dels divendres des de les 20.30 hores.

Fins ara han estat tres les vetllades que s'han celebrat. Totes elles amb una destacada participació dels ciclistes del nostre poble. El més destacar és en Miquel Salom, ciclista infantil del CC Establiments-Toyota, que és el líder de la classificació general de la seva categoria. Aquest ciclista ha estat sempre entre els quatre primers de totes les proves i aquesta regularitat li ha permès situar-se al capdavant de la general.

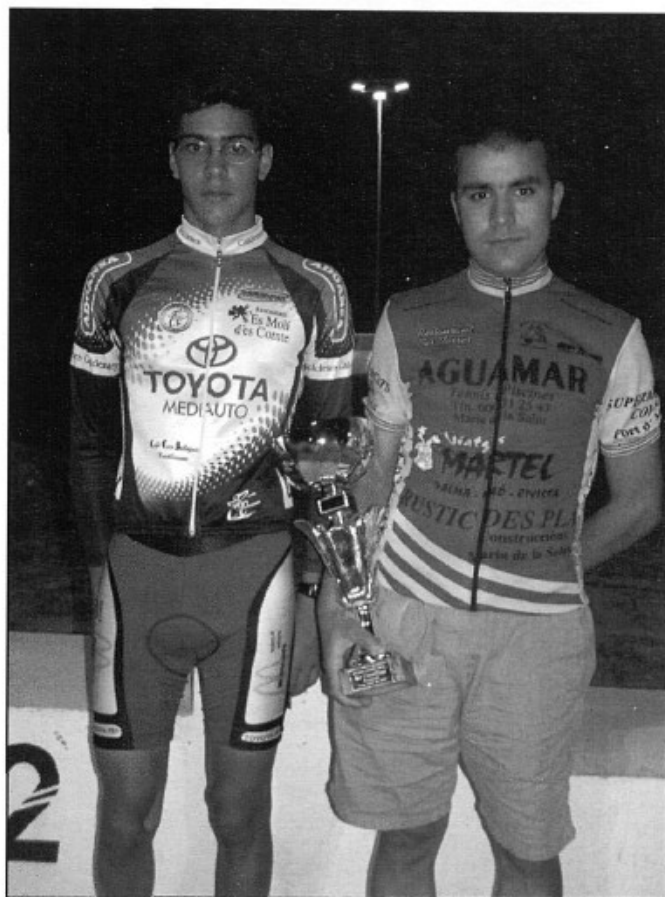
En la categoria de promoció (Pla Petit), són tres els ciclistes que hi han participat: Jaume Vallès, Toni Gelabert i Tomeu Arbona. Els resultats aconseguits fins ara són els següents:

04 Juliol: Jaume Vallès (4t) Tomeu Arbona (5è)
Toni Gelabert (6è)

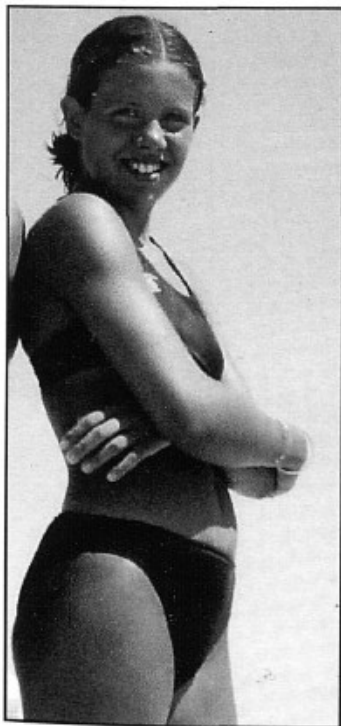
10 Juliol: Jaume Vallès (1r) Toni Gelabert (4t)
Tomeu Arbona (6è)

18 Juliol: Toni Gelabert (4t) Jaume Vallès (5è)
Tomeu Arbona (6è)

Ara encara manquen dues vetllades més per acabar aquesta competició que seran els dies 1 i 8 d'agost. La primera a les 20.30 hores i la darrera mitja hora abans.



A més d'això, cal destacar que amb motiu de les festes de Sant Jaume, a sa Pobla, el passat diumenge dia 20 hi va haver curses ciclistes per a ciclistes de promoció on dos dels marianos estaren molt a prop de la victòria. Toni Gelabert fou segon i Jaume Vallès tercer, mentre que Tomeu Arbona es classificà el 14è d'un total de 25 ciclistes.



Davinia Quetglas, campiona de natació

Na Davinia Quetglas Quintero, la neta de'n Simó "Pollet" i na Catalina, va començar de ben petita a practicar la natació com esport de lleure, però va anar progressant i ja destaca en els campionats de natació, tant de les illes Balears com en els estatals. L'any passat als campionats de Balears, a la seva categoria d'aleví, va guanyar dues medalles d'or de les modalitats 200 espatlla i 800 lliures; una de plata a 100 espatlla i tres de bronze en les modalitats 4 x 100 lliures, 4 x 100 estils i 4 x 200 lliures.

Enguany a més de guanyar moltes de les carreres on ha participat, als campionats de Balears absoluts va guanyar la medalla d'or a la modalitat 200 esquena i a més va guanyar 5 medalles de plata en altres modalitats.

Amb aquests resultats a les nostres illes, els dies 6, 7 i 8 de juny va anar a Madrid als campionats d'Espanya de la joventut i va venir carregada de medalles: medalla d'or a 200 estils, medalla de plata a la modalitat de 100 lliures i dues medalles de bronze a 200 esquena i relleus 4 x 100 estils.

Esperam poder seguir contant des d'aquestes pàgines més èxits d'aquesta jove nedadora "mariera" i aprofitam per donar-li l'enhorabona a ella i la seva família.

Torneig de Futbol Maria 2003

Resultats

ES QUINTOS - LEONES DE ÀFRICA	4-1
AGUAMAR - TOT VIDRE	6-2
COP DE GAS - POLIPALANCA	2-14
ES CAFÈ - ES CRACKS	0-1
ES TURÓ - LATINO CLUB	3-1
ALUM. B. VANRELL - SUDAMÈRICA	7-6
BIJEE - S'ESTIU	5-8
ALUM. B. VANRELL - TOT VIDRE	3-2
BIJEE - AGUAMAR	5-7
LEONES DE ÀFRICA - ES TURÓ	2-8
ES CRACKS - ES QUINTOS	3-5
POLIPALANCA - ES CAFÈ	8-0
S'ESTIU - COP DE GAS	3-3
TOT VIDRE - LATINO CLUB	3-2
SUDAMÈRICA - BIJEE	9-1
AGUAMAR - ALUM. B. VANRELL	6-3
ES CAFÈ - S'ESTIU	3-2
COP DE GAS - SUDAMÈRICA	8-9
TOT VIDRE - LEONES DE ÀFRICA	5-7
ES CRACKS - LATINO CLUB	5-1
POLIPALANCA - ES TURÓ	1-4
S'ESTIU - ES QUINTOS	5-4
SUDAMÈRICA - ES CAFÈ	7-1
AGUAMAR - COP DE GAS	8-5
ALUM. B. VANRELL - BIJEE	8-2
ES QUINTOS - POLIPALANCA	4-3

SUDAMÈRICA - LEONES DE ÀFRICA 14-7

Propers partits:

DIMARTS, 5 D'AGOST

21'00 h. LATINO CLUB - SUDAMÈRICA

22'00 h. LEONES DE ÀFRICA - S'ESTIU

DIMECRES, 6 D'AGOST

21'00 h. ES CAFÈ - TOT VIDRE

22'00 h. ES CRACKS - POLIPALANCA

DIJOUS, 7 D'AGOST

20'30 h. ES QUINTOS - COP DE GAS

21'30 h. ES TURÓ - BIJEE

22'30 h. LATINO CLUB - ALUM. B. VANRELL

DIVENDRES, 8 D'AGOST

20'30 h. LEONES DE ÀFRICA - AGUAMAR

21'30 h. ES CRACKS - SUDAMÈRICA

22'30 h. POLIPALANCA - S'ESTIU

DIMARTS, 12 D'AGOST

21'00 h. ES QUINTOS - TOT VIDRE

22'00 h. ES TURÓ - ES CAFÈ

DIMECRES, 13 D'AGOST

21'00 h. BIJEE - LATINO CLUB

22'00 h. SUDAMÈRICA - POLIPALANCA

DIJOUS, 14 D'AGOST

21'00 h. ALUM. B. VANRELL - LEONES DE ÀFRICA

22'00 h. AGUAMAR - ES CRACKS

DIVENDRES, 15 D'AGOST

20'30 h. TOT VIDRE - S'ESTIU

21'30 h. COP DE GAS - ES TURÓ

22'30 h. ES CAFÈ - ES QUINTOS

DIMARTS, 19 D'AGOST

21'00 h. LATINO CLUB - COP DE GAS

22'00 h. LEONES DE ÀFRICA - BIJEE

DIMECRES, 20 D'AGOST

21'00 h. ES QUINTOS - ES TURÓ

22'00 h. AGUAMAR - S'ESTIU

DIJOUS, 21 d'AGOST

21'00 h. ALUM. B. VANRELL - POLIPALANCA

22'00 h. BIJEE - ES CRACKS

DIVENDRES, 22 D'AGOST

ES TURÓ - ES CRACKS	3-2
LATINO CLUB - LEONES DE ÀFRICA	1-6
BIJEE - TOT VIDRE	1-1
COP DE GAS - ALUM. B. VANRELL	3-4
ES CAFÈ - AGUAMAR	5-4
ES QUINTOS - SUDAMÈRICA	4-3
ES TURÓ - S'ESTIU	6-1
LATINO CLUB - POLIPALANCA	2-4
LEONES DE ÀFRICA - ES CRACKS	2-4
COP DE GAS - TOT VIDRE	1-4
ES CAFÈ - BIJEE	3-1
AGUAMAR - ES QUINTOS	0-11
POLIPALANCA - LEONES DE ÀFRICA	3-0
S'ESTIU - LATINO CLUB	6-2
SUDAMÈRICA - ES TURÓ	3-5
TOT VIDRE - ES CRACKS	2-0
ALUM. B. VANRELL - ES CAFÈ	3-1
BIJEE - COP DE GAS	2-5
ES QUINTOS - ALUM. B. VANRELL	3-3
ES TURÓ - AGUAMAR	6-5
TOT VIDRE - POLIPALANCA	1-3
S'ESTIU - ES CRACKS	1-4
AGUAMAR - LATINO CLUB	4-8
COP DE GAS - ES CAFÈ	4-3
ALUM. B. VANRELL - ES TURÓ	7-4
BIJEE - ES QUINTOS	4-5

Classificació:

Equips	Partits	Punts	Gols
1.- Es Turó	8	21	39
2.- Es Quintos	8	19	40
3.- Alumini B. Vanrell	8	19	38
4.- Polipalanca	7	15	36
5.- Sudamèrica	7	12	51
6.- Aguamar	8	12	40
7.- Es Craks	7	12	19
8.- Pub Estiu	7	10	26
9.- Tot Vidre	8	10	22
10.- Es Cafè	8	9	16
11.- Cop de Gas	8	7	30
12.- Leones de Àfrica	7	3	25
13.- Latino Clup	7	3	17
14.- Bejee	8	1	21

Golejadors:

Tonguito (Sudamèrica)	21 gols
Miquel Mas (Aguamar)	19 gols
Joan Cladera ((Pub Estiu)	16 gols
Martí Mas (Es Quintos)	14 gols



20'30 h. COP DE GAS - LEONES DE ÀFRICA

21'30 h. ES CAFÈ - LATINO CLUB

22'30 h. TOT VIDRE - SUDAMÈRICA

DIMARTS, 26 D'AGOST

21'00 h. ES CRACKS - ALUM. B. VANRELL

22'00 h. POLIPALANCA - AGUAMAR

DIMECRES, 27 D'AGOST

21'00 h. S'ESTIU - SUDAMÈRICA

22'00 h. ES TURÓ - TOT VIDRE

DIJOUS, 28 D'AGOST

20'30 h. LATINO CLUB - ES QUINTOS

21'30 h. LEONES DE ÀFRICA - ES CAFÈ

22'30 h. ES CRACKS - COP DE GAS

DIVENDRES, 29 D'AGOST

20'30 h. POLIPALANCA - BIJEE

21'30 h. S'ESTIU - ALUM. B. VANRELL

22'30 h. SUDAMÈRICA - AGUAMAR

* Els quatre primers classificats passaran a semifinals creuant-se el primer contra el quart i el segon contra el tercer. Les semifinals i finals es jugaran la setmana del 1 al 7 de setembre. Per poder disputar-les, qualsevol jugador haurà d'haver jugat un mínim de set partits de la lliga prèvia.

** Sancions: Targetes grogues 1'S0 € Targetes vermelles 3 €